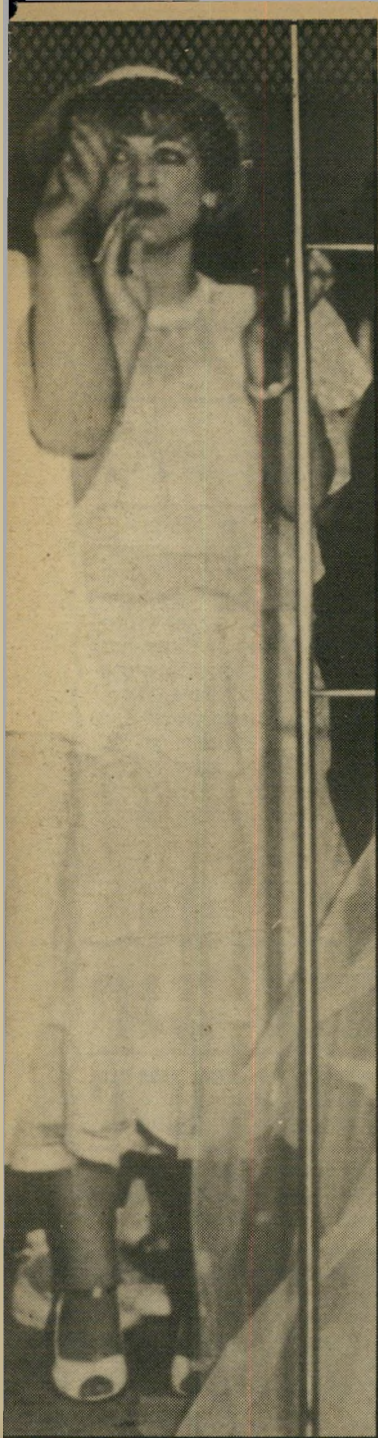

האם רצתה לכפר על עברה האנטי-לאומי? האם מאסה בעיסוקה בזנות? האם רצתה להוכיח לאביה שהיא קיימת? האם מאסה סתם בחייה?

נעמי

החתונה עם אדם רע...

הכבוד שלנו. חייתי מכסף של הביטוח הלאומי ומקיצבת ילדים, היא אומרת. לפני שלושה חודשים נישאה בשנית למחמוד זעירי, תושב ירושלים המיוזר חית, העובד כאיש-ביטחון.

ברחה מהחתונה

מאז שעזבה נעמי את לימודיה בפנימייה השתנה אורח-חייה. היא לא רצתה לדבר ערבית, רק עברית. היא היתה מתלבשת בדיוק כמו היהודים, אכלה כשר, היו לה הרבה חברים רות יהודיות והיוו שנאה ערבים, אומרת אמה.

לפני שנתיים רצו להשיא אותה לאחד מבני משפחת פנג'רי מיפו. כל הסידורים לקראת החתונה כבר נעשו. בערב החתונה הוכתה נעמי על-ידי בני משפחת החתן. היא החליטה לברוח מהחתונה, והנישואין לא התקיימו.

לפי ריבוי האם השתנתה נעמי מאז אותו ערב. היא הפכה להיות עצבנית ותוקפנית, לעיתים קרובות נהגה לבזוז רוח מהבית. במיטרה התחילו להכיר אותה.

לפני תישעה חודשים הכירה את חאום אל-ג'עברי מחברון, כאמצעות חברה יהודיה של אחיו. נעמי התאהבה בחאום ולפני שישה חודשים נישאה לו. "ביום שהכירה את חאום נהרסו החיים שלה", אומרת רוסלייה. בתחילה התגוררו בני-הזוג בדירתה. "חאום לא עבד ונעמי היתה עצבנית כל הזמן, הרביצה וקיללה."

"לא ידעתי שהיא עברה בזנות", היא אומרת. "חאום לימד אותה מה לעשות. אני לא מאמינה שהיא היתה יכולה לעשות דברים כאלה. היא אהבה אותו והיתה מוכנה לעשות כשבילו הכל."

חמישה חודשים לא ראתה רוסלייה את נעמי. הידיעה על רצח בחוריהישי כה היכתה אותם בהלם. היא אינה מצליחה להבין כיצד בחורה שגדלה בחברת יהודים, אהבה יהודים ושנאה ערבים היתה מסוגלת לרצוח יהודי. "כואב לי על הבחור שנרצח, על האמא שלו, מה הוא אשם?" תוהה רוסלייה ומאמצת אל חיקה את בנה, רודו, בן השנתיים וחצי. **יוסי עין-דוד**

הסבתא ריבקה

היא היתה צריכה להרוג את עצמה

רוסלייה עוב בעלה את הבית והתחיל להתרועע עם בחורה מרמאללה. הוא עזב אותי עם כל הילדים בלי פרנסה, היא מספרת.

לדברי סמיה היתה זו היא שעברה לגור עם גבר אחר. סמיה רצה להתגרש ממנה. רוסלייה נסעה לבית-הדין השרעי ביפו כדי לתבוע רמיימונות מבעלה, ולפני שנתיים הם התגרשו. "זה לא נכון שעברתי בזנות, זה שקר. אנחנו ערבים ואנחנו שומרים על

שנים היא עברה לבית-הספר הצרפתי בירושלים. "לא היה לנו כסף ולא היה לנו לאן ללכת", אומרת האם. המישי פחה עברה לגור בדירה שכורה בשכונת נווה-יעקב בירושלים.

נעמי עזבה את לימודיה והחלה להיות עצבנית. קרובות מהבית. בנווה-יעקב חיה המישיפחה בסביבה של יהודים והרגישה בנוחות. כשניתנה להם האפשרות לחזור לאבוג'וש, כעבור שנה, העריפו שלא לעשות זאת. לדברי

בנו אף הם את ביתם בכפר. הסבתא, ריבקה בת ה-80, נולדה במקום. היא זוכרת את שילטון התורכים והאנגלים ועדיין מבכה על אוכרן ארמות מישיפה.

כבוד היא מילת-המפתח העוברת כחטיה-שני בין דור לדור. "היא היתה חתנה עם אדם רע והיו לה חיים רעים", אומרת הסבתא בבכי.

אמה של נעמי, רוסלייה, נולדה עם קום המדינה. היא רואה את עצמה כחלק בלתי-נפרד מהמדינה ולכן כעסה על בתה הוא כה גדול. יש לה 12 אחים ואחיות, וזוה שנים היא אינה נמצאת בקשר עימם. בגיל 16 נישאה לכר הכפר סמיה ג'אבר שהיה אז בן 25. בתחילה גרו בבית הוריו של סמיה, שם ילדה את שני ילדיה הראשונים.

כעבור שנתיים, משרבו הסיכסוכים כינה לבין משפחת בעלה החליט הזוג לעזוב את אבוג'וש ולעבור לשכונת רמת-אשכול בירושלים. המישיפה חייבת תה בין יהודים, בשכונה חדשה שנבנתה אחרי מילחמת ששת-הימים. שמונה שנים גרו בשכונה, ובמהלכן ילדה עוד שישה ילדים.

"רק עשינו ילדים, בכלל לא אהבתי אותו", היא מספרת על יחסיה עם בעלה. סמיה עבד כקבלן-טרקטורים ורוסלייה היתה עקרת-בית. אחרי שמונה שנים ברמת-אשכול חזרו לאבוג'וש. מישיפחה היקצתה להם חלקת-ארמה ועליה בנו את ביתם. שנתיים בלבד גרו בכפר.

"עזבו בגלל סיכסוך מישיפחתי", היא אומרת. קשה לה לספר מהו בדיוק הסיכסוך המישיפחתי שעליו מדובר, אולם כאבוג'וש זוכרים אותו היטב.

סמיה בנה הכבוד, ובת-אחיה היו מאור הבים ורצו להינשא. אחיה חשב אחרת ורצה שבתו תינשא למישהו אחר. סמיה ואהובתו תיכננו יחדיו לשרוף את ריבכו של בעלה המיועד, כדי לסכל את הנישואין. סמיה הצית את הרכב, ניתפס על-ידי המיטרה ונידון לשלוש שנות מאסר. בית-המישפט החליט שעל רוי סלייה ומישיפחה לעזוב את הכפר אחרי שהיכתה את בת-אחיה.

נעמי היתה אז בת 14. אחרי שהוצאה מהפנימייה שבה למדה במשך שמונה

נעמי בעת השיחזור, היא אכלה כשר...

נעמי בחתונה אחותה, היא שנאה ערבים...